

Szeretet

2026
FEBRUÁR
2. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXVII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: Biblai Olimpia

Kiszámíthatatlan

Jelen számunkban...

- Meghívó munkakongresszusra
- Történelmi évfordulók – 2026
- Bemerítési ünnepélyek
- Imaház-megnyitás Fugyiban
- Női csendesnapok 2026-ban is

„Imáim egy részében azért könyörgök, hogy hadd ismerjem meg Istent, túlnyomó részében pedig attól szenvedek, hogy igyekszem úgy megkonstruálni Őt magamnak, ahogyan csak tudom – vagy éppen ahogyan csak szeretném. ... Ha a vasárnapi program részévé tennénk, hogy minden egyes résztvevő egyetlen jellemzőt mondjon Istenről, ezeket pedig csokorba gyűjtenénk, vagy mozaik darabokként egymás mellé tennénk, akkor is csak egy szeletét ragadhatnánk meg a Végtelennek.”

Egy februári történet 1931-ből...

Erzsébet vendégeket vár. A tágas lakószobában rend és csend. A középre helyezett, nagy asztalnál ketten ülnek hároméves kisfiával. Tekintettel simogatja a gyerek arcát, de sűrűn az ablak felé is réved. Fel- feláll, miután a láncos falióra elütötte a hármat, és kémleli az utcát hosszában, hogy jönnek-e vajon a komaasszonyok. Megbeszélték ugyanis a templomozás végén, hogy délután nála gyűlnek össze. A hiábavaló várakozásban aztán egy egészen különös elhatározásra jut: „Gyere, készüljünk” – szól a kisfiúhoz –, „ha már nem jöttek, menjünk el azokhoz a lesajnált hívőkhöz”! És elindulnak kettesben. A keskeny utca nyugat felé tart és S-alakban kanyarog. Aztán a református templomnál kiszélesedik, irányt vált észak felé, és vezet hosszan az országútig. Néhány portányit mennek rajta csupán, és meg is érkeznek. A nádfedeles, szerény hajlék egyik szobája az imaterem. Hat nő gyűl ott össze rendszeresen, immár ötödik éve.

Erzsébet késő este találkozik férjével: Dezső szorgalmas gazda, elnyújtja a jószágok ellátását. A vasárnap délutánokat a tekepályán szokta tölteni. Ebéd után kevés pénzt kér és már indul is. Csendes, kevés beszédű, de ez a szenvedélye, a kuglizás. Falustársai sokszor neheztelnek rá, mert elnyeri a pénzüket. Az esti beszélgetésben Erzsébet viszi a szót: áradozva beszél, szinte kipirul az arca. A szomszéd községből jöttek a prédikátorok, mondja, és az egyik, olyan vezetőféle, arról beszélt, hogy „Isten úgy szerette a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta”. Ez neki most olyan csodálatos, „Isten szereti a világot”, és hogy ő „szeretet”. És képzelj el, folytatja, ott volt a

>>> 3. oldal

Eszter-előfizetés 2026-ra

Örömmel hirdetjük, hogy idén is megrendelhető az „**ESZTER**” keresztyén női folyóirat, amely évente kétszer jelenik meg. Az éves előfizetés **25 RON (két példány)**, egyszeri vásárláskor egy darab ára 15 RON. Akik szeretnék megrendelni, kérjük, hogy 2026. március 30-ig fizessenek elő a Nőszövetség bankszámláján, a következő megjegyzéssel: „*Donatie ptr. Revista Eszter, din... (a helység neve)*”. Az átutalást kérjük jelezzék üzenetben a Nőszövetség pénztárosának, Pap Deborának a következő telefonszámon: 0735 501 626. A Nőszövetség bankszámlaszáma: Conventia Bisericii Baptiste Maghiare din Romania – Asociatia de Femei Iban: RO51BTRLRONCRT0ToB5C8Co1

A Nőszövetség vezetősége

Hangosáhitat az applikációkban

2026-tól új kiadással jelentkezik a „Napi áhítatok” applikáció Androidon. A fontosabb fejlesztések között több újdonság is található:

- közvetlenül megnyitható igehely-linkek
- hanglejátszó gomb a reggeli és esti áhítatokhoz
- továbbfejlesztett dátumkeresés, éves lapozással
- az egykezes használatnál jobban kézreeső menüindító és navigációs gombok.

A napi elmélkedéseket Szekrényes Pál ny. lelkipásztor olvassa fel, és Borzási Emil rögzíti és vágja. A program „Napi áhítatok” néven tölthető le és telepíthető a Google Play-ről. Az iOS-es verzió is új kiadással jelentkezik. A projektet anyagilag támogatta Kui Barnabás, az Egyesült Államokból.

Meghívó munkakongresszusra

Kedves testvérek az Úr Jézusban!

Isten segítségével a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége munkakongresszust tart 2026. március 28-án, 10 órai kezdettel Szatmárnémetiben, a magyar baptista imaházban.

Szeretettel kérjük a Szövetséghez tartozó gyülekezeteket, hogy a kongresszuson a Belső Szabályzat 43. cikkelye alapján képviseltessék magukat:

- 20-50 tag között: 1 képviselő
- 51-100 tag között: 2 képviselő
- 101-150 tag között: 3 képviselő
- 151-200 tag között: 4 képviselő
- 201-250 tag között: 5 képviselő
- 251-300 tag között: 6 képviselő
- 301-350 tag között: 7 képviselő
- 351-400 tag között: 8 képviselő

Ezen felül minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő.

A 20-nál kevesebb taglétszámú gyülekezetek és a leánygyülekezetek az anyagyülekezettel együtt vegyék számításba a tagok számát! Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztorokon kívül küldhetnek még egy képviselőt.

A nyugdíjas lelkipásztorok tiszteletbeli meghívottak a kongresszusra.

A Szövetség Tanácsa által meghatározott napirendi pontok megtárgyalása után igehirdetéssel és imádsággal fogjuk befejezni az alkalmat.

Imádkozunk, hogy az Úr áldja meg tanácskozásunkat, és hogy mindenek ékesen és jó rendben történjenek!

Szeretettel az Úr Jézusban, **Rajna Ottó**, főtítkárs

>>> a címdalról

testvérbátyám, Lajos, meg a felesége, Emma. Hát, nem egy csoda ez is, hogy a sógorod és sógornőd is eljöttek.

„Isten szeretetének célja a bűnösöket arra vezetni, hogy a szövetségi kapcsolatban megismerjék és élvezzék őt” – szól a 6. pontja a neves teológus, J.I. Packer érvelésének, amikor Isten szeretetét próbálja meg értelmezni (Megismerni Istent c. könyve). És így folytatja felvetését: „A szövetségi viszonyban álló felek egyszer s mindenkorra elkötelezik magukat egymásnak (ez történik például a házasságban)”. Majd, mint oly sokszor, idéz egy puritán tanítót is, aki szerint „Az igaz szeretet az, hogy a tőlünk telhető legjobbat tesszük annak, akit szeretünk.” És „Isten pontosan ezt teszi azokért, akiket szeret”, zárja Packer a gondolatot.

Erzsébet a nagymamám volt, az a kisfiú pedig az édesapám. Főleg a nagymama elmeséléseiből raktam így össze a történetet. Szinte most is hallok, ahogyan sorolta: „Megfogtam az apukád kezét: gyere, menjünk el azokhoz a lesajnált hívőkhöz!”. És lelkesedve emlegette annyi idő után is az ő akkori felismerését, hogy „Isten szeretet”. Azután már ott töltötte a vasárnap délutánokat, nem maradt el onnan soha. A nagyapám eleinte még vonakodott. Májusban viszont már ő is ott állt a fehérhússal a Sebes-Körös partján, hogy a drága emlékü Buti István alámerítse.

Három év telik majd el, és megnyitják Szentjános főutcáján új imaházukat. Tíz év adatik még nekik, hogy immár a három fiukkal látogassák azt. '44 tavaszán Dezső nagyapámat végül csak elviszik a háborúba, ahonnan soha nem tér már haza. Erzsébet nagymama özvegyen maradván neveli a fiúkat, viszi a szántóföldek gondját, majd pedig a kollektivizálás traumáját. A gyülekezet megfogyatkozott, de ő hűséges maradt mindvégig. Életén és helyzetükön sokszor eltöpreng: utcafronton elnyúló, háromszobás új házuk volt, a falu központjában meg tornyos-veretes templom. Honnan jött mégis a készségük ahhoz a nádfedeles házikóhoz, meg a biharpüspöki paraszt-prédikátorokhoz?

Ami igazán számít, az kiszámíthatatlan: édesanyai gondoskodás, házastársi hűség, szenvedéllyel végzett munka, a felebarát iránti önzetlen tett – különben mindenik értékét veszti, mert „számító”. Eme jelzöt, hogy kiszámíthatatlan, a most formálódó korszakra használja Margaret MacMillan történész: „unpredictable” – írta január 11-én a New York Times-ban megjelent cikkében. Ha nehéz – alapokat is kiforgató – idők jöttek, a nagymama nála valami sokkal nagyobb erőbe kapaszkodott. Ez az ő igazi öröksége. És a mienk, vajon majd mi lesz? – jön eléem halkán, de mind sűrűbben a kérdés.

Szilágyi László, Cleveland

Valamit nem értek

Régóta hiszek Benned, Istenem,
s egyre halkulnak bennem a „Miért”-ek,
de homályos elmém bárhol derül is,
valamit most sem értek.

Tudom, szeretted minden művedet,
mert minden műved magában remek,
szeretted a virágot, hisz színében
a mennynek színei tündöklenek,

szeretted a csillagot – tiszta, fényes,
s a követ is: ház lesz, véd, enyhet ad,
a harmatot, a forrást: makulátlan,
s mert szótlán terem, a fűvet s a fát,

az állatot, mert törvényed szerint él
(s az embernél még a vad sem vadabb)
a szitakötőt, fecskét, sast, galambot,
még s minden zümmögő bogarat,

mik a szivárvány száz színét ragyogják
s hímporuk, pelyhük, tolluk lágy, puha,
szeretted a gyermeket, arcán ott még
az ártatlanság égi mosolya,

szép minden műved, hát hogyne szeretnéd,
gyönyörködsz bennük... Mind, mind értem ezt,
de engem, aki szégyenedre válok,
ezt nem értem, hogy engem mért szeretsz?

Bódás János

Örömnep Magyarremetén

A advent negyedik vasárnapján örömnepre gyűlhetett össze a Magyarremeteki Baptista Gyülekezet. Az Úr két fiataalt ajándékozott meg élő hittel. Erről tettek bizonysgot szóban és a bmerítésben, hogy készek engedelmeskedni Megváltó Uruknek. Máté Áron hívő szülők gyermekeként bizonysgtételében elmondta, hogyan változtatta meg az Úr gondolkodásmódját, baráti körét, és hogyan jutott el arra a döntésre, hogy az Urat fogja követni. Varga Călin-t egy kedves hívő család fogadta be kisgyermekeként. A helyi gyülekezetben barátokra, testvérekre talált, és hűségesen szolgálta az

Urat ajándékaival. Az Úr Jézusban való hit fokozatosan munkálta a szívét, míg odaszánta magát az Úr követésére. Isten üzenetét Petyár Lóránd, váradi ifjúsági munkás hirdette a Mt 3:13-17 alapján. A bmerítést Péter István lelkipásztor végezte. Áldáskérő imádságban az Úr megtartó, megszentelő kegyelmét kértük gyülekezetünk új tagjaira.

(Péter István lp.)

Örömnep Kémeren

2025. november 2-án, egy késő őszi vasárnap reggelén, bmerítési ünnepélyre gyűlt össze Isten népe a kémeri baptista imaházban. Az Úr Jézus Lelkének és kegyelmének gyümölcset láthattuk megnyilvánulni annak az 4 fiatalnak az életében, akik Isten és a gyülekezet előtt felvállalták azt, hogy új életben az Úr Jézus követői lesznek. Ezek a fiatalok a gyülekezet közösségében nőttek fel, rendszeresen részt vettek az alkalmakon, mégis őszintén megvallották, hogy elengedhetetlen volt számukra az Úr Jézussal való személyes találkozás, és a mellette hozott tudatos, személyes döntés. Az ünnepi istentiszteleten az ígét János Csaba, nagybányai lelkipásztor hirdette az ApCsel 2:38-41 alapján. A bmerítést Pardi Félix lelkipásztor testvér végezte. Isten áldja és

tartsa meg a frissen bmerítetteket! A képen balról jobbra: Pardi Félix lp., Nagy Pálma, Balog Szintia, ifj. Csompó Zoltán, Nagy Titusz és János Csaba lp.

(Pardi Félix lp.)

Aranymenyegző Nagyfaluban

Hálaadással ünnepeltük meg 2025. novemberében bővebb családi körben szüleink, Fazakas Géza és Emma 50 éves házassági évfordulóját. Mindketten Szilágynagyfaluban születtek, ott ismerték meg az Urat, egymást, és ott kötöttek házasságot. Az évek során a gyülekezet aktív és szolgáló tagjai voltak.

Szeretetük, törődésük, gondoskodó lelkületük máig biztos pontja a családnak. Házasságukat Isten három gyermekkel áldotta meg, akik közül egy már nincs közöttünk. A család hat unokával is gazdagodott. A megemlékezésen a 91. zsoltár szavaival köszöntöttük őket, hálát adtunk a fél évszázad kegyelméért, és kértük Isten áldását és oltalmát a további életükre és a családi körre. Kívánunk nekik békés és örömteli időskort „a Mindenható árnyékában”!

A család nevében, **Fazakas György lp.**

BAPTISTA TÖRTÉNELMI ÉVFORDULÓK 2026-BAN

10 éve (2016)

- június 5-én megnyílt az új imaház Szilágybagoson
- szeptember 10-én nyílt meg a Hargita Keresztyén Tábor új ebédlője
- november 27-én elhunyt Megyesi József lp. (sz. 1925. okt. 28.). Temetése nov. 30-án volt Nagyváradon.

20 éve (2006)

- lelkipásztor-avatások: Pardi Félix (március 19, Kémer), Szabó László (november 12. Nagyvárad)
- megjelent *A hit hangjai* c. énekeskönyv legújabb kiadása
- imaház-megnyitások: Nagyvárad-roma (augusztus 20.), Sándorhomok (Szatmár megye)

30 éve (1996)

- lelkipásztor-avatások: Kovács József (április 27, Torda), Szűcs Sándor (december 8, Szilágykerked)
- január 21-én megalakult a gyülekezet Zerinden
- az első bemerítkező Csíkszeredában Veress Barnabás
- imaház-megnyitások: Nagybánya (június 9.), Marosújvár (november 27.)
- gyülekezet alakult 30 taggal a nagyváradi Rogériusz lakónegyedben

60 éve (1966)

- elhunyt lelkimunkások: Veress Efraim (Barót, március 17.), Darabont Gyula (Nagyvárad, temetés: március 27.), Bokor Barnabás (Nagyvárad, április 9.), Vincze-Palkó János (Magyarkiskapus, október 29.), Szabó László (Szilágynagyfalu)

100 éve (1926)

- augusztus 9-én merítkezett alá Bokor Barnabás (1911-1966) Székelyhídon
- megnyílt az imaház Értarcán

110 éve (1916)

- alámerítkeztek a krasznahorvati gyülekezet alapító tagjai Kerekes Bálint által, Ippon
- a világháborúban elesett lelkimunkások: Kocsis Imre, szövetségi alelnök, Borbély Ferenc evangélista és karmester, Brumár Mihály, ifj. Lisztes Mihály, Szeghalmi Ferenc, Szilágyi Ödön, Csopják Énók, ifj. Kőrösi János, nagyszalontai karmester

120 éve (1906)

- megalakult gyülekezetek: Belényes, Csernáton, Lecsmér,

Székelyszenterzsébet, Szilágyámson

- lezárult Kornya Mihály székelyföldi munkásságának kilencéves korszaka (1897-1906). 1906-ban a Budapesti Elismert Baptista Hitközség vette át a székelyföldi misszió irányítását. Ekkor Kozma Imrét, a kalotaszegi körzet prédikátorát rendelték ki a Székelyföldre, aki mellett Molnár Lajos úrvacsoraosztó prédikátorként munkálkodott

130 éve (1896 – a magyar honfoglalás 1000-ik évfordulójának éve)

- megalakult gyülekezetek: Arad, Biharvajda, Érkeserű, Érkörtvélyes, Értarcsa, Érszalacs, Nagykároly
- imaház épült: Pusztajlakon és Székelyhídon. A székelyhídi imaház-megnyitó ünnepélyen, 1896. július 21-én Boros Imre 37 fehérruhást merített alá
- Udvarnoki András és Csopják Attila kiadta a *Sion énekei* c. énekgyűjteményt

160 éve (1866)

- augusztusban Kolozsvárra költözött Rottmayer János (1818-1901) bibliaárus

180 éve (1846)

- Rottmayer János és társai Hamburgból visszatérve Magyarországra baptista missziót kezdeményeztek

Összeállította: **Kiss Lehel**

KÖNYVAJÁNLÓ

A '4H' Alapítvány támogatásával került újra-nyomtatásra Bálint Ibolya két könyve „Ismeretlen nők a Bibliában ... és üzenetük számunkra” és „Tetten ért nők a Bibliában ... és Isten kitárt karjai” címmel.

A szerző az erdélyi ébredés idején, fiatalon döntött Jézus Krisztus mellett, és ez meghatározta egész életét. Több mint 30 éve dolgozik a Baráti Missziós Szolgálat keretein belül a romániai börtönökben. Bibliatanulmányt vezet, lelkigondozást végez, anyagi segítséget nyújt, különösen szívén viseli a börtönbe került, nehéz sorsú nőket. (Kiss Judit, a Nőszövetség elnöke)

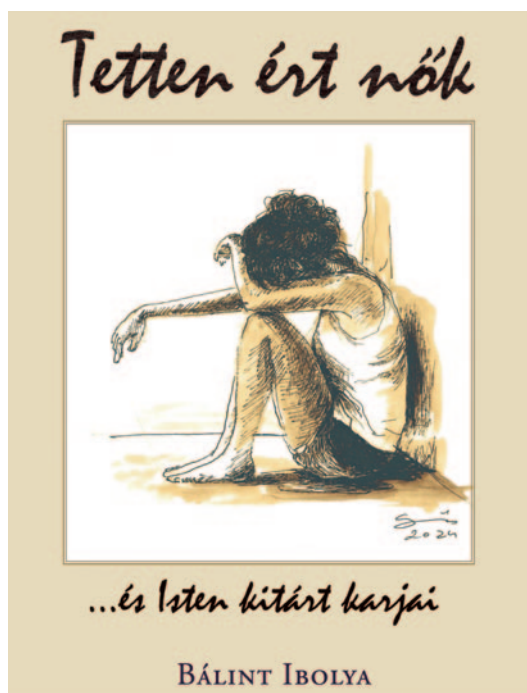
Mindkét cím magáért beszél, olyan nők történetét dolgozza fel a Bibliából, akik valamilyen okból háttérbe szorultak, keveset tudunk róluk, valamint olyanokét, akik bár elestek, Isten mégis irgalommal nyúlt feléjük, és végtelen bölcsességéből lehetővé tette, hogy megismerjük őket.

A könyv ingyenes, a szerző bárkinek díjmentesen továbbítja, aki igényli, ilyen módon is teljesítve a keresztyén írás missziós küldetését. Elérhetőségek: Bálint Ibolya, balintpalibi@gmail.com, Tel.: 0735 500 424, Meta Messenger: Bálint Ibolya

Néhány szóban a könyvekről...

Hogyan jut az ember rács mögé?

Kétféleképpen: leggyakrabban úgy, hogy tetten érik és megbilincselve elviszik. De vannak, akik önként mennek, hogy hirdessék az örömhírt. Ebben a könyvben a sötétségből élénk lép néhány érző szívű, bánatos asszony. Ők gyakran senkinek sem kellene, mert tetten érték őket és egy életre megbélyegezték. A jó hír az, hogy Istennek, a teremő Atyának ők is kellene, örömmel várja, mint tékozlókat, hogy átforgalmazza őket és új élettel, új eséllyel ajándékozza

meg őket. A szabadság drága kincs, mégis, előfordul, hogy szabad nők kívánságaik fogságában, saját börtönükben sínylődnék. Félő, hogy egy kiszámíthatatlan helyzet, egy dühkitörés, egy mámoros perc hatására olyat tesznek, aminek a következménye börtönbüntetés. Ez a könyv eszköz lehet arra, hogy elriasszon a bűntől, és rámutasson arra, hogy érdemes szépen élni. De még ha valaki mélyre is került, vagy éppen rács mögött van, tudja meg, hogy Istennek alatt vannak örökkévaló karjai, és nincs olyan mélység, ahonnan Ő nem tud kiszabadítani.

Mennyire jól ismerjük mi az Ószövetséget?

Talán úgy gondoljuk, hogy „valószínűleg, elég jól.” Még ha így is van, ebben a kis könyvben találkozunk néhány olyan bibliai szereplővel, akiket nem igazán vettünk észre, és nem gondoltunk el róluk, mivel közülük egy sincs név szerint említve az Ószövetségben.

Azonban mindezek a névtelen nők fontos szerepet játszottak abban a történetben, amely Isten különleges szeretetének kibontakozásáról szól az emberek felé – annak ellenére, hogy olyan korban és olyan kultúrában éltek, amely nagyon különbözött attól, amit ma látunk.

(Szerkesztőség)

Spirálos tervező-naptár 2026-ra

Továbbra is kapható a Szövetségnél a spirálos tervező-naptár 2026-ra. A kiadvány 12 színes fotóval illusztrált oldalt tartalmaz, terveződobozzal minden napra. Ezekbe bejegyezhetők a tennivalók, évfordulók, közelgő események. Az ára 25 lej.

Imaházmegnyitás Fugyiban

Különleges kegyelemben volt része a Fugyi Magyar Baptista Gyülekezetnek 2025. december 21-én, amikor négy és fél évi kemény és áldozatos munka után megnyithatta az újonnan épült, gyönyörű imaházat.

Nagy sereg gyűlt össze e nevezetes eseményre, köztük több lelkipásztor, mind román, mind pedig magyar ajkúak. Szeretettel fogadhattuk mindenekelőtt dr. Borzási Pál testvért, Szövetségünk elnökét, valamint Szűcs Sándor testvért, a Nagyvárad Missziókerület elnökét. Szalagvágás előtt hálát adtunk Istennek, hogy mindedig megsegített minket, majd bevonultunk a gyülekezeti terembe.

Bányai János, a gyülekezet lelkipásztora köszöntötte az egybegyűlteket, kiemelve a községben élő, más felekezetű polgárok vezetőit, valamint a polgármestert, aki nagyon mellettünk állt és sok mindenben támogatott minket. Az építészeket is üdvözölte, akik nagyon szép munkát végeztek. A fent említettek is átadták jókívánásaikat, köszöntve a gyülekezetet.

Az ünnepi igét dr. Borzási Pál testvér hirdette az Ef 2:19-22 alapján, kiemelve, hogy a gyülekezet Isten háza, amely élő kövekből épül a fundamentumra, Jézus Krisztusra. Az építőmester maga a Szentlélek, ő dönti el, milyen téglákat tesz egymás mellé. Mi „félkész” munkák,

épületek vagyunk, a Szentlélek ad ajándékokat, hogy egymást építsük, ne magunkat. Legyünk szent templomok!

A szolgálatokat és köszöntéseket a dicsőítő csoportot vezető Csordás Imre és együttesének szolgálata, valamint Szabó Zoltán énekszolgálata tette még áldottabbá.

A befejező szolgálat Szűcs Sándor testvér ajkáról hangzott el, a bethániai otthon példájából kiemelve, hogy a gyülekezet kell legyen az a hely, ahol otthonra találjanak az emberek, szolgálnak egymásnak és az Úrnak, és élő kövekké válnak Isten templomában. Legyünk hálások a kevés létszámért is, törekedjünk arra, hogy minden kedves legyen az Úr előtt, és megteljen az imaház!

Ezúton is szeretnénk kifejezni mélységes hálánkat nem csak az Úr felé, hanem a sok-sok adakozónak, akik nagy áldozatot hozva hozzájárultak, hogy ez az imaház felépülhessen. Bár kicsiny volt a kezdet, de hittel fogtunk neki ennek a nagy munkának. Tisztában voltunk vele, hogy a magunk erejéből nem tudjuk véghez vinni az építkezést, de az Úr biztatására nekifogtunk. Sokat imádkoztunk azért, hogy Isten rendelje ki idejében a szükséges anyagiakat, és sohasem csalódtunk Benne. Egyesek pénzükkel járultak hozzá az építéshez, míg mások anyagokkal, például cementtel, bádgcseréppel, vagy kétkezi munkával az Úr Jézus nevében. Itt kiemelem a Szövetségünk gyülekezeteinek adakozását, valamint az angliai 4H Misszió adományát, amiért nagyon hálások vagyunk. Ha minden csodát leírnék, amit átélünk ez idő alatt, egy egész könyv lenne belőle. Nagyon hálások vagyunk az építkezést vezető építésmesterért, Bere Józsefért, aki csapatával együtt kiváló munkát végzett. Az Úr áldjon meg mindenkit, aki bármilyen módon hozzájárult e gyönyörű imaház felépítéséhez és berendezéséhez! Imádkozunk, hogy Isten dicsősége töltse be ezt a házat, amint ez sok köszöntésben is elhangzott, és találjon itt mindenki üdvösségre, szabadulásra és békeségre!

Az ünnep közös ebéddel fejeződött be. Egyedül Istené a dicsőség! **(Bányai Emma)**

A IX. Bibliai Olimpia helyi szakasza

2025. november 23-án szerte az országban 37 gyülekezetből 243 gyermek és tinédzser vett részt a X. Bibliai Olimpia helyi szakaszán. Ebben a tanévben a Lukács evangéliumát tanulmányozzák a vasárnapi iskolások tanítóik és szüleik segítségével. A helyi szakaszra az első nyolc rész került a fókuszba. Zsemlye Alfréd lelkipásztor vázlatot és kérdéssorokat készített segédanyagként, hogy ezzel is segítse a gyerekeket jobban megérte-

ni az olvasottakat, összefüggéseket találni, felfigyelni részletekre, amik amúgy talán elkerülik az olvasó figyelmét. A vasárnapi iskolások lelkesen készültek a megmérettetésre.

A résztvevők közül 233 gyermek érte el a továbbjutáshoz szükséges minimális 70 pontot. Folytatjuk az ige tanulmányozását, közelebbről megismerve Jézus életét és munkásságát, úgy, ahogy Lukács mutatja be nekünk az evangéliumában.

Az olimpia kerületi szakaszára 2026. február 28-án kerül sor az ország különböző pontjain: Érmihályfalván, Temesváron, Krasznán, Sarmaságon, Szilágysomlyón, Szatmárnémetiben, Kolozsváron és Marosvásárhelyen.

További kitartó tanulást, felkészülést kívánunk a továbbjutott versenyzőknek! Az Úr tegye áldássá az éle-

tükben mindazt, amit most gyermekkorban megtanulnak, hogy életük során eszükbe jusson, s áldássá legyen számukra!

A Lk 2:40-nel szeretnénk azt kívánni mindenkinek, gyermekeknek és felnőtteknek egyaránt, hogy növekedjünk Őbenne, s legyen velünk Istenünk kegyelme! „A gyermek pedig növekedett és erősödött, megtelt bölcseséggel, és az Isten kegyelme volt rajta.”

Bereczki Klára, VISz

„... Ha valaki azt képzei, hogy Isten nélkül is meg tudja oldani az életét, vagy hogy a céljai elérése majd boldogítja, nagyon téved. A boldogság nem függ sikerességtől. A kudarctól való félelem állandóan gátolja az örömezzet. De amikor már nem akar minden áron nyerni, abban a pillanatban szabaddá válik.”
(Balczó András)

„Szereted az életet? Akkor ne tékozz az idődet, mert ez az, amiből életed szövete összeáll.”

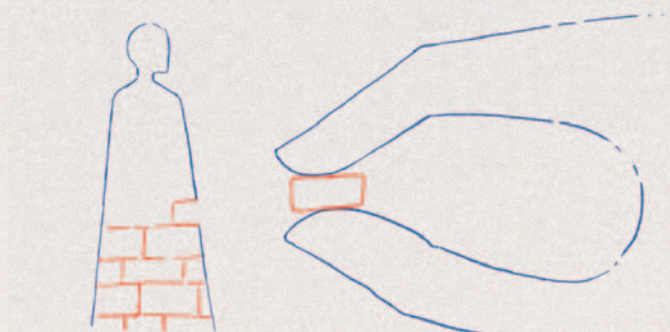
(Benjamin Franklin)

„A múlt emlék, a jövő titok, a jelen ajándék.”
(Indián mondás)

Út, Igazság, Élet

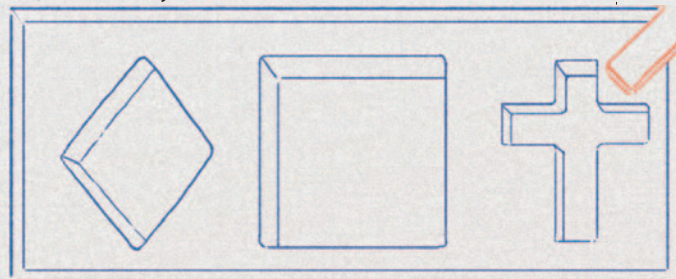

Tömjénfüsttől ködös, homályos kijelentésekké válhatnak az évek során azok a gondolatok, amelyekben Krisztus kitárta önmagát a tanítványok felé. Felénk. Ő a jó pásztor, az élet kenye, az igazi szőlőtő, az út, az igazság, az élet. Azt is mondja, hogy az az örök élet, hogy megismerjük Őt, s az Atyát, aki elküldte Őt. Imáim egy részében azért könyörgök, hogy hadd ismerjem meg Istent, túlnyomó részében pedig attól szenvedek, hogy igyekszem úgy megkonstruálni Őt magamnak, ahogyan csak tudom – vagy éppen ahogyan csak szeretném. Azt hiszem, olyankor látom Őt a legtisztábban, amikor barackot nyom a fejemre, és azt mondja nekem: „egyáltalán nem olyan vagyok, mint amilyennek elképzelsz”. Ha a vasárnapi program részévé tennénk, hogy minden egyes résztvevő egyetlen jellemzőt mondjon Istenről, ezeket pedig csokorba gyűjtenénk, vagy mozaik darabokként egymás mellé tennénk, akkor is csak egy szeletét ragadhatnánk meg a Végtelennek. A legcsodálatosabb ebben az, hogy a végtelent bármennyibe osztom, végtelen marad. Mindent meghalad: Lényének egyetlen árnyalata is végtelenül több, mint amit én el tudnék képzelni Róla. De aztán, valahogy mégis ott tartok, hogy ennek nem adok teret, ezt nem hagyom kibontakozni, hatáskörét redukálni szeretném arra a néhány fő axiómára, amelyekről Isten nagyon híres. Sőt, gyakran csak egyikre, mondjuk arra, hogy Isten Szeretet, és megbocsát. Vagy arra, hogy Ő szent, és nem tűri a bűnt. Időszakonként más és más dolgot sikerül jobban elhinni Róla. Életem túl nagy részét sötétíti be az a képzetem, hogy Isten bocsánatát ki kell érdemelnem, ha pedig ez nem megy, akkor akár fel is adhatom. Életünk során túl gyakran harcolunk egy olyan Istennel, akit mi magunk építettünk föl, helyett, hogy figyelni azokra a rezdülésekre, amelyek arról beszélnek, hogy valójában ki Ő. Arról, amit Ő jelent ki magáról. „Kihez hasonlítottok engem, és kivel tesztek egyenlővé? És kivel vettek egybe, hogy hasonlóak volnánk?” (Ézs 46:5)

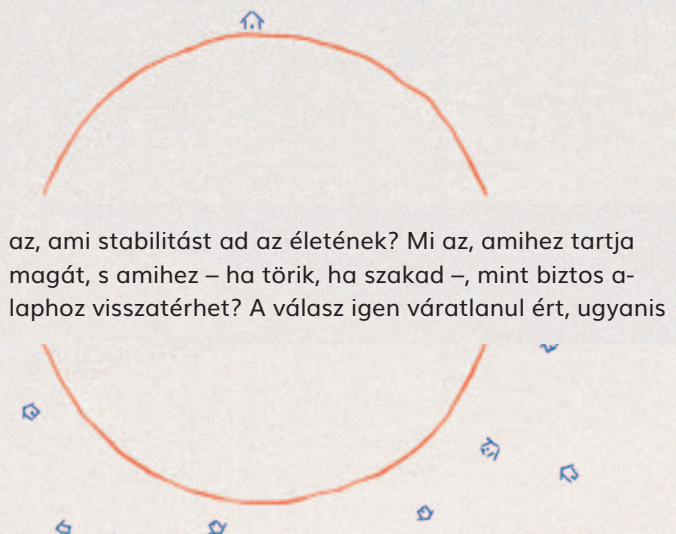

Életem különböző szakaszaiban Isten más és más személyiségjegyet boncolgatom. Egy ideje éppen azon rágódom, hogy Ő az igazság. Évezredes távolságból is

visszacseng bennünk a Sátán kérdése, hogy: „vajon tényleg azt mondta Isten...?” Vajon tényleg ez az igazság? Különösnek tartom azt, hogy a Sátán nem egyébbel akarta megvétózni Isten fennhatóságát, mint azzal, hogy Ő hazug. Vagy ha nem is hazug, de amit mond, az nem AZ igazság, hanem EGY igazság. Azt vélem felfedezni a mindennapjaimban, hogy a legnagyobb kihívás nem az, hogy harcoljunk az igazságért, hanem hogy egyáltalán akarjuk megismerni AZ igazságot. Ezt személyes életemben tapasztalom legfőképpen, és gyakran érzem a nyomást, hogy hátat fordítsak annak, amit a tükörben látok. Így azonban az igazság nem tehet szabaddá, csak keserűvé, lázadóvá, valakivé, aki éveken át vonszolja maga után a csorbát szenvedett önértetét, öngigazságát. Ugyanakkor társadalmunkban is látni vélem azt, hogy felborultak a viszonyok: nem az igazság tesz szabaddá, hanem a szabadságnak éppen aktuális fogalma határozza meg az igazságot. Tehát nem az a fontos, hogy az igazságot lássuk, bevalljuk, elfogadjuk, s ezáltal felszabaduljunk. Sokkal inkább az a lényeg, hogy a szabadság fogalmán belül sok igazság elfér – kivéve persze azt, amit mi, keresztények vallunk.

Nemrégén különös tapasztalatnak lehettem részese, amikor egyik régebbi ismerőssel ültem le beszélgetni. Soha még ilyen konkrétan nem kellett szembenéznem ezzel a gondolkodásmóddal, és lenyűgözött, milyen hatékonyan és minden oldalról körül lehet zárni érvekkel azt, hogy miért jó, ha nem abszolút igazságban hiszünk. Számomra ugyanakkor igen egyértelmű az, hogy egy abszolút viszonyítási pont hiánya csak káoszt eredményezhet, ami pedig újabb káoszt szül. Ezért fel is tettem a kérdést az illető személynek, hogy ha elveti azt a rendszert, ami alapján a jót a rossztól megkülönböztetjük, és az alapján jár el, ahogyan ő ítéli meg a dolgokat helyességüket vagy helytelenségüket illetően, akkor mi

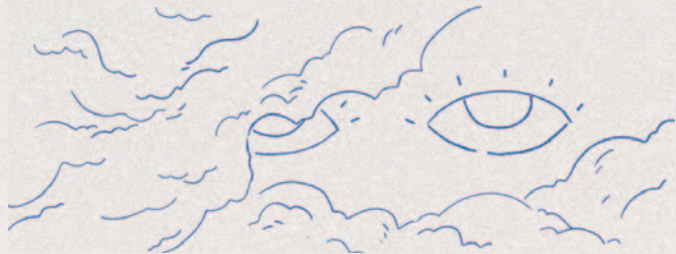

az, ami stabilitást ad az életének? Mi az, amihez tartja magát, s amihez – ha törik, ha szakad –, mint biztos alaphoz visszatérhet? A válasz igen váratlanul ért, ugyanis

azt mondta nekem: „a szabadság”. Az abszolút igazság számára maga a szabadság. Megkértem, hogy fejtse ki ezt a gondolatot, ő pedig azt válaszolta: „Hiszem, hogy mindig szabadságom lesz arra, hogy feltápáskodjak, ha ki is csúszik alólam a talaj. Hogy mindig megtalálom majd magamban az erőt arra, hogy jobbra tegyem a helyzetem.” Vegyes érzések maradtak bennem a beszélgetés után. Kifejtettem előtte az aggodalmam, hogy ha önmagából vezet le mindent, akkor hamar erőforrásainak a végéhez ér majd. Hogy nem tudom felfogni, hogyan lehet ennyire bizonyos abban, hogy képes lesz élete minden területét kézben tartani. Sok egyéb dologra is kitértünk a beszélgetés alatt, s mély nyomot hagytak bennem a szavai. Vajon „csak” azért választottam Istent, mert stabilitást ad nekem? Mert nincs elég önbizalmam, hogy magamból akarjak erőt meríteni? Azt gondolom, hogy nem lehet igazán megérteni, mit jelent az, hogy Ő az igazság, a világosság, amíg nem találom szembe magam a tömény félhomállyal. Nem foghatom fel azt, hogy Ő az origó, a viszonyítási pont, ha nem látom magam előtt a véget nem érő, örvénylő spirált. Vagy azt, hogy mit jelent sziklára építeni a házam, amíg nem látom összedőlni a homokra épített házat.

Lehet nem mindenki éli meg olyan erős végletekben a (hívő) életet, mint én, lehet másnak kevesebb jut ki a vergődésből, oszcillációból. Nekem azonban nagy szükségem van erre az erős, biztos alapra. Valami ilyesmit érezhetett Dávid, amikor azt énekelte: „És kivont engem a pusztulás gödréből, a sáros fertőből, és sziklára állította fel lábamat, megerősítvén lépteimet.” (Zsolt 40:3) Igen jó imatéma lehet, hogy valóságként éljük meg azt, amit Isten kijelent magáról. Ahogyan

az is, hogy azok is meglássák az Igazságot, akik inkább a félhomály és az elmosódott határvonalak felé vonzódnak. Nekik és nekünk szól: „De mindaz, amit a világosság lele-

plez, nyilvánvalóvá lesz. Mert minden, ami nyilvánvalóvá lett, az világosság. Ezért mondja: Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.” (Ef 5:13–14)

Kérdezd a pásztort

Hogyan tanulhatom meg, hogy az örömöm Jézusban gyökerezzen, ne pedig a körülményeimben?

Isten kinyilatkoztatott ígéje létfontosságú számunkra, mert belőle ismerjük meg Isten ránk vonatkozó célját, mulandó és örökkévaló ajándékait.

Isten ígéje beszél olyan örömforrásokról, amelyek időszakosak és mulandóak. Ne gondoljunk most a bűnös örömekre, hanem például a következőkre: élvezni kezünk munkájának a gyümölcsét, szerelmesnek lenni, házasságot kötni, családban élni, fizikai és szellemi erőnek örülni, sportolni, kirándulni, sikeresen vizsgázni, vállalkozni, testi és lelki adottságainkat eredményesen használni a családban, társadalomban, gyülekezetben, misszióban. Salamon bátorítja a fiatalokat, hogy örvendezzenek az élet dolgainak, de ne felejtsek el, hogy ezek az örömforrások idővel elapadnak, és az öregkorban lesznek rossz, a fenti örömek nélküli napok.

Azt is olvassuk, hogy van egy örökkévaló örömforrásunk: Isten országa, amelybe a Krisztus megváltó kegyelmébe vetett hit által lépünk be. Ez nem más, mint a Szentlélek-

ben való öröm. Az elménkkal felfogjuk, hogy ez nem múlik el, ennek ellenére megmarad a feszültség, amely ehhez a mulandó világhoz és élethez fűződik, hogy bár van örök örömforrásunk, mégsem állandó az öröm az életünkben. Ez tény és való. A körülményeink nagyban befolyásolják az örömeztünket. Ezért jó feltenni a kérdést: Hogyan tanulhatok meg örülni?

A tanulásban értelmünket igazítjuk a tanultakhoz.

Ahhoz, hogy megtanuljunk valamit, ismétlés szükséges.

A tanultak rögzítéséhez és

alkalmazásához pedig elengedhetetlen a megtapasztalás. Az élet éles helyzeteiben kell alkalmaznunk az igéből tanultakat, és így kell harcolnunk az örömért. Az ige tanácsa a következő: teljesedjünk be Szentlélekkel, amelynek a gyümölcse az öröm!

Személyes életemben megtérésem után is hosszú évek teltek el, míg rájöttem, hogy örömgylkos körülmények között hogyan juthatok hozzá ismét az örömhöz. Ennek a titka a következő: kívánjuk Isten jelenlétét, a térdünkön, a belső szobánkban, dicsőítsük Őt, könyörögjünk, emlékeztessük elménket Isten ígéire, ígéreteire, és engedjük a szívünket felszabadulni a Szentlélek általi istenfiúságban, üdvösségtudatban. Egy nap be fogunk lépni az örök örömbé. Ma viszont lehetőségünk van újból és újból csatlakozni a Lélek által ehhez az örömhöz. Tanulj, igazodj, változz, küzdj, és teremj örömet Isten jelenlétében! Soha ne add fel!

Művész sarok

Bogya Áron

Olvasslak

Elisabeth Elliot: Nőnek születél – megélni a hitet nőként egy megosztott világban

Elisabeth Elliot *Nőnek születél* című könyvével nem provokálni akar, vagy bebizonyítani a saját igazát, és nem is megnyerni szeretne egy nemek közti vitát. Inkább összetette, következetesen szólal meg a műve által, amely lassan elvezeti az olvasót ahhoz a kérdéshez, hogy mit jelent nőnek lenni, keresztyénként egy olyan világban, amely a női identitást egyszerre bálványozó, torzító és degradáló lencsén keresztül nézi?

Elliot a könyvet eredetileg személyes ajándéknak szánta a férjhez menni készülő lányának. Az egész szövegen keresztül érezhető, hogy nem pusztán használati utasítást olvasunk, hanem szelíd, bensőséges hangon megszólaló szülői tanácsokat. Mégsem tanító jellegű észosztást kapunk, hanem rövid elmélkedéseket, történeteket, bibliai példákra épülő gondolatmeneteket. A szerző nem rendszert épít, hanem irányt mutat.

A könyv kétféleképpen hangsúlyozza ki a női identitást: *ajándék és hivatás*. A szerző többszörösen és határozottan kiemeli, hogy a nőiesség nem egy társadalmi korlát, hanem önismereti valóság, valamint ennek megélése és megértése nem akadályoz, hanem értelmet ad. Elliot sok szót ejt az önátadásról – akár Istennek, akár az Általa kirendelt férfinak –, az engedelmességről, és a nőt a férfitől megkülönböztető értékekről, amelyek a kortárs női olvasóban talán ellenállást és tiltakozást idéznek elő. A könyv egyik erőssége azonban éppen az, hogy ezek nem a nő bigott szemléletű elnyomását népszerűsítik, hanem biblikus, Istentől kapott identitásában szilárd képet festenek róla.

Ami személyesen leginkább megragadott benne, az az író következetessége: nem próbál „korszerűbbnek” látszani, nem elvont, nem tompítja az üzenetet. Ugyanakkor nem moralizál, a mondandójának egy szava sem üres „duma”, még ha a hangnem végig szeretetteljes és nyugodt is, az író világosan és határozottan írja le a nő igazi szerepét. Érezhető, hogy a szerző saját veszteségein, küzdelmein, döntésein keresztül jutott el azokhoz a felismerésekhez, amelyeket tovább ad.

Tetszett az is, hogy Elliot nem próbál választ adni mindenre, nem egy self-help könyvet ír – távolról sem. Inkább egy lelki iránytűt ajánl, amely segít elgondolkodni azon, hogyan kapcsolódik össze a hit, a női lét, a párkapcsolat és az önazonosság. Nem azt mondja meg, hogy *mit kell tenni*, hanem azt kérdezi: *kinek engedem, hogy meghatározza, ki vagyok?*

Fiatal nőknek különösen azért érdemes elolvasni, mert nem gyors megoldásokat kínál, hanem mélyebb alapokat. Egy olyan korban, amikor a női identitás gyakran külső elvárások és belső bizonytalanságok között őrlődik, Elisabeth Elliot könyve arra emlékeztet: a női lét nem probléma, amit meg kell oldani, hanem egy ajándék, amibe Isten beleszótta a létezésünket, és egy hivatás, amit fel lehet fedezni Krisztusi lelkülettel.

Imádkozzunk az erdélyi ifjúságért!

Kicsit kizökkenve a megszokott menetből a következőkben nem egy ifjúság fog megszólalni, ahogyan azt várnátok. Nem egy ificsoportról, vagy ificsoporthez szeretnék szólni, hanem minden fiatalhoz és minden olvasóhoz.

Az elmúlt időszakban gyülekezeteinkben az évet imahéttel kezdhettük meg. Minden este alkalmunk volt összegyűlni és az ige fényében imádkozni. Hiszem, hogy Isten minden elmondott imát meghallgatott. Jó lenne viszont ezt az imaheti lelkületet nemcsak egyetlen hétbe tömöríteni, hanem kicsomagolva magunkkal vinni az év minden napjára. Ezért bátorítok minden kedves olvasót, hogy hordozza imában a fiatalokat!

Egy olyan világot élünk, ahol igenis lehetőségünk van világitani, és bár nem mindig könnyű, mégis megéri Isten mellett kitartani.

Nagy izgalommal töltött el az, ahogy sorra olvashattam az erdélyi ifjúságok lelkes bemutatkozásait. Betekintést engedtek a legkedvesebb programjaikba és beszámoltak arról, ahogyan bekapcsolódnak a gyülekezeti életbe. Számos ifjúsággal ismerkedhettünk meg az elmúlt lapszámokban, mégis vannak olyan helyek, ahol kevesen, vagy egyáltalán nincsenek fiatalok. Imádkozzunk ezekért a gyülekezetekért is! Könyörödjünk azért is, hogy az Úr vezessen megtérésre minél több fiatal! Azon fiatalok számára pedig, akik olyan gyülekezetben szolgálnak, ahol nincs népes ifjúság, Isten adjon kitartást, türelmet és imádkozó lelkületet, hogy egymásért vagy gyülekezetük fejlődéséért is tudjanak közbenjárni!

Bátorítsanak minket a következő igeversek:

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevében, ott vagyok közöttük.” Mt 18:20

„Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” 1Pt 5:7

„Közel az Úr mindenkihez, aki hozzá kiált, mindenkihez, aki tiszta szívből hívja.” Zsolt 145:18

„És ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” Róm 12:2

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr – békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” Jer 29:11

„Gondolj Teremtődre ifjúságod idején, míg el nem jönnek a rossz napok, és el nem érkeznek azok az évek, melyekről ezt mondod: nem szeretem őket!” Préd 12:1

Dézsi Eszter

Missziós konferencia Nagyváradon

Örömmel értesítjük a testvériséget arról, hogy a Szövetségünk Missziós Konferenciát szervez, ami **2026. február 7-én, 10 órai kezdettel lesz megtartva a Nagyvárad-belvárosi baptista imaházban**. A konferencián szolgál Stu Streeter, a North American Baptist Conference gyülekezetplántálásért felelős alelnöke, valamint az őt elkísérő észak-amerikai lelkipásztorok.

Szeretettel várjuk azokat a férfi- és nőtestvéreket, valamint fiatalokat minden missziókerületből, akiknek szívük ügye a Krisztus evangéliumának terjedése és az Isten országának építése. Kérjük a lelkipásztorokat, hogy körzetenként jelezzék a résztvevők számát Fazakas György lelkipásztornak a **0735500590-es** telefonszámon, vagy a **fazakasgy@yahoo.com** emailcímen.

Női Csendesnapok – 2026

Örömmel hirdetjük, hogy május 8-10 között **Országos Női Csendesnapokat** tartunk a Hargita Keresztyén Táborban. Mottónk: „Döntéseink”. A konferencia péntek este 18 órakor kezdődik és vasárnap délből zárul. Jelentkezni **Rákosi Ibolyánál** lehet a következő telefonszámon: **0735 501273** vagy e-mail címen: az **ibolya_rakosi@yahoo.com**-on. Jelentkezési határidő: **április 20.** A szobafoglalás a jelentkezési sorrend alapján történik. A helyszínen bejelentkezni péntek délután 15 órától lehet. A jelentkezési díj (amit a helyszínen kell majd kifizetni) az alábbiak szerint változik: Péntektől vasárnapig: **350 RON/személy**. Csak szombat (ebéd és vacsora): **150 RON/ személy**.
Szeretettel várunk minden testvérnőt!

A Nőszövetség vezetősége

ÁHÍTAT

Isten országa eljött hozzátok

Lk 11:14–26 (Lk 11:26)

Isten országa, uralma öröktől fogva mindörökké tart. Dárius király így fogalmazza meg, miután Isten megmentette Dánielt: „Ő az élő Isten, aki megmarad mindörökké. Az ő királysága megdönt-hetetlen, uralkodása végtelen” (Dán 6:27). Lénye ki-kutathatatlan. Országa egyértelmű, mégis félreérthető. Sátán – a teremtmény Isten ellen föllázadt angyalok vezére – félrevezette Ádámot. Ettől kezdve nem értette Istent a halandó ember. Látott, de mégis vak volt. Élt, de alapvetően halott volt. Bezárult előtte az Éden. Láthatatlanná lett Isten uralma.

Jézus Krisztus a földre jövétele által közel jött az emberhez. Keresztelő János így hirdette ezt az igazságot: „Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 3:2). Jézus maga is hirdette ugyanezt (Mt 4:17). Jézus maga hordozta, képviselte Isten uralmát. Korábbi csodái is igazolták ezt, majd halála és föltámadása egyértelművé tette, hogy Isten hatalma nem csorbult, szeretete az elveszett, eltévedt ember iránt nem csökkent. Az is világos, hogy Sátán még nem adta fel a szándékát: tönkre tenni azt a szép világot, amit Isten alkotott – kezdve az emberrel. Ebben a történetben is ezt látjuk: Sátán megnyomorított egy embert, de Jézus fölszabadítja, meggyógyítja. Kifejezi Isten hatalmát, szeretetét.

Az emberek egy része nem látja vagy nem akarja látni Isten jelenvalóságát. Mitől függ az, hogy látom vagy nem látom? Jézus azt mondja: „Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent” (Mt 5:8). Aki keresi, megtalálja. Aki kéri, megkapja. A hibáink, bűneink őszinte megbánása kedves Isten előtt, erre tudja adni a Fiú vérét, hogy tisztává tegyen.

„Meg vagy-e tisztulva, újjá lettél-e?” – kérdezi az énekíró. Jézus a folytatásban arra is figyelmeztet, hogy hiába a megtisztulás, nagy megbánás, ha nem követi egy valóságos kapcsolat az élő Istennel. Ha üres a ház, nem lakják, nem vigyázzák, akkor a „vadak” fogják belakni.

Isten országa közel jött. Megérthető. Be lehet lépni. Ne csak egy „bakancslistás álom” legyen! Legyen egy örökké tartó valóság! „Vak voltam, de most látok...” – szól az énekíró. Legyen ez így mindannyiunk életében!

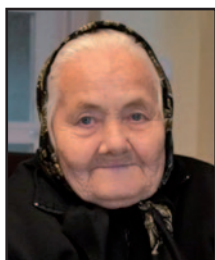
Csuhai József (Áhítat–2026)

2026. január 4-én kísértük ki a temető kertbe † **Püsök Anna** (1953-2025) testvérnőnk, aki az aradi Reménység Baptista Gyülekezet aktív és hűséges tagja volt. 2025. december 24-én szólította haza Megváltója az örök hazába. Életútja Szilágysármsonból, egy hétgyermekes

református családból indult. Élete derekán, egy evangélikus estén hallgatva az ígét az Arad-megyei Zimándon, átadta életét Megváltójának, és 2002-ben bekerült az Arad-belvárosi imaházba. Sok energiát és szeretetet fektetett a missziós munkába, szeretett énekelni és sokat imádkozott gyermekei és unokái mellett az ismeretségi köréhez tartozók megtéréseért is. A 2025-ös év közepétől kezdődően egészségi állapota egyre romlott, de a hitet mindvégig megtartotta. A december 25-én megtartott virrasztó istentiszteleten Bihari Gergő tv. hirdette az ígét a Jn 1:14 alapján. A 26-án bekövetkező temetési istentiszteleten, melyen az aradi Reménység Gyülekezet tagjai mellett a nagyszámú család, az ismerősök és a szomszédok is részt vettek, az ígét magyar nyelven Szabó Sándor lp. (Lk 16:19-31), románul pedig Ferkó Attila lp. hirdette. Életútját Varga Géza, gyülekezeti vén ismertette magyar és román nyelven. Emléke áldott! (Varga Géza, gyülekezeti vén)

■ 2026. január 13-án temettük † **Szeredai Mária** testvérnőnk Egrespatakon, akinek az Úr 87 évét adott ezen a földön. A gyászistentiszteleten Kulcsár István és Nagy Ferencz lp. szolgáltak. Testvérnőnk 1938. november 13-án született Egrespatakon Kui László és Zsuzsanna gyermekeként. 1959-ben kötött házasságot Szeredai Ferencel. Házasságukat Isten két gyermekkel (Marika és Ferenc), hat unokával (Csongor, Attila, Izabella, Bettina, Boldizsár és Balázs) és három dédunokával (Szófia, Dóra és Szintia) ajándékozta meg, akikben nagy örömet leltek. 2013. október 7-én, 54 év házasság után elvesztette szeretett férjét, és ezt követően 13 évét élt özvegyként családjá, szomszédjai és gyülekezete körében. 1992-ben, életének 54. évében hozta meg élete legfontosabb döntését: amikor elfogadta Jézus Krisztust személyes Megváltójának, és a bekerítés által is megerősítette hitét. Ettől kezdve az Egrespataki Baptista Gyülekezet kitartó és hűséges tagja lett. Istennel való kapcsolata nemcsak életét, hanem betegsége idején tanúsított kitartását is meghatározta. A megpróbáltatások, szenvedések, betegségek közepette is örömmel tudta énekelni: „Oly jó tudni azt, hogy kezedben az életem, Benned Uram, csak Benned nyugszom el...” Isten adjon vigasztalást a gyászoló családnak és gyülekezetnek a viszontlátás reményében! (Nagy Ferencz lp.)

■ 2026. november 30-án kísértük utolsó útjára † **Bogdán József** testvérünket Paptamásiban, akinek 88 évét adott Megváltó Ura ezen a földön. Értarcsán született, ahol már fiatalon megtért és bekerítkezett. Feleségével, házasságkötésük után nem sokkal Paptamásiba költöztek. Az Úr csendes és hűséges szolgálja volt, aki mindenkivel kedvesen beszélt és örömmel segített, ahol tudott. Élete vége felé egyre gyengült a hallása és a látása is. Kisebbik leánya szeretettel viselt gondot rá az elhúzódó, nehéz időkben. A temetésen Elekes József ny. lelkipásztor a Róm 14:7-9 és Jel 14:13 alapján szólt Isten vigasztaló ígéből. Testvérünk felhívta figyelmünket, hogy életünk ne legyen öncélú, megemlékezve Józsi testvér hűséges munkájáról az imaház építése idején is. A gyülekezetünk ének- és zenekara szolgált, és fájdalommal búcsúzott testvérünktől. Albert István Zsolt, helybeli lelkipásztor a 23. Zsoltárból emlékezett testvérünk kedves ígéjére és szerető Pásztorára. Isten vigasztalja a gyászoló családot és rokonságot! (Albert I. Zsolt lp.)

■ Berettyószéplakon 2025. december 23-án került sor † **id. Szabó Pál** testvér temetésére, aki 99 évét kapott az Úrtól. A gyászistentiszteleten igehirdetéssel szolgált Pardi Félix lp. (2Tim 4:6-8) és a gyülekezet lelkipásztora, Fekete Csaba (1Thessz 4:13-18). A temetésen a kémeri gyülekezet énekkara és fúvószenekara is szolgált. Pál testvér 1955-ben 29 éves volt, amikor kémeren a baptista gyülekezetben feleségével együtt egy bekerítési ünnepély alkalmával a megtérésre való felhívásra válaszolt. Feleségével, Budai Eszterrel 67 évét élt házasságban. 6 gyermekkel áldotta meg az Úr őket: Pál, Sándor, István, Ilonka, Ferencz és József. Sokan, akik a Pál testvért ismerték, úgy emlékezünk vissza rá, mint aki ismerte és szerette Isten ígét, és amikor lehetőség adódott, örömmel hirdette is azt. Isten vigasztalását kívánjuk a népes család számára! (Fekete Csaba lp.)

■ Január 12-én a hideg, téli idő ellenére nagyszámú résztvevő vette körül † **Czirják (sz. Szávó) Juliánna** (1947. dec. 1 – 2026. jan. 10.) testvérnő koporsóját Gálospetriben. A gyászban a sok helyről összesereglett testvériség közös éneke (amit Vura János tv. vezetett) és az igei

üzenetek nyújtottak vigasztalást. A kápolnánál Szabó András (Zsolt 78:38-39) és Papp László (1Thessz 4:13-18) lelkipásztorok által szólt az Úr, záróimát Albert István Zsolt lp. mondott. A temető kertben Kiss Lehel, helyi lp. olvasta fel a Jel 20:11-21:4 igeszakaszt. Imát mondott

Moroz Tamás lp. és Balla Frigyes tv. Előre ment testvérnőnk mindvégig hűséges szolgálóleánya volt az Úrnak. Évek óta tartó betegségét példás alázattal hordozta. Az Úr adjon vigasztalást özvegyen maradt férjének, akivel 55 éven át élt házasságban, a gyászoló családnak és a gyülekezetnek a feltámadás reménységében! (-s-l)

■ Szilágynagyfaluban 2026. jan. 4-én kísértük utolsó útjára † **Torkos Jánosné, szül. Király Piroskát**, aki 85 évet kapott Istentől. Szalárdon született Király Ferenc és Erzsébet 5-ik gyermekeként. Hatan voltak testvérek, akik közül csak a legkisebb, Magda él már. Zsenge ifjúkor-

ban megtért és 1954-ben, szeptember 8-án, 14 évesen megpecsételte hitét a bemeítkezésben Dani Lajos lelkipásztor által, Szalárdon. 1963. április 27-én házasságot kötött Torkos Jánossal, és Nagyfaluba költözött, ahol két fiúgyermekük született: János és Csaba. Sok éven át vasárnapi iskolai tanítóként szolgált a nagyfalui gyülekezetben. 2005 óta özvegységben élt. Sokévnnyi betegség után, 2026. január 2-a hajnalán az Úrhoz költözött. A gyászistentiszteleten népes hallgatóság előtt Nagy István lelkipásztor abból az ígéből szolgált, amelyet Piroška testvérnőnk nagyon szeretett, és külön ki is írta egy lapra a Bibliájában, a 23-ik zsoltárból. Isten dicsőségére szolgált a helyi ének- és zenekar is. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászolóknak! (Nagy István lp.)

■ 2025. október 10-én költözött haza a Megváltójához † **Gothárd József** testvérünk 91 esztendőskorában Szentkeresztben. A gyászistentiszteletre október 13-án került sor. Isten ígét Bertalan Dionis, megyesi román lelkipásztor hirdette a Préd 7:7-8 alapján. Majd Kelemen Sándor, helyi lelkipásztor szolgált a Jn 11:25-26 alapján, megszólítva a hallgatóságot, hogy még van lehetőség az Istennel való kibékülésre és az örök élet elnyerésére Jézus Krisztus által. A temetőkertben a 2Kor 4:14-18 alapján hirdette a feltámadás örömeit. Testvérünk egy alázatos, áldozatkész és mindhalálig hűséges hívő ember volt. A temetésén a helyi fúvószenekar is szolgált. Az Úr töltsse ki az űrt a hozzátartozók szívében, amit elköltözött testvérünk hagyott hátra! (Kelemen Sándor lp.)

„És hallottam egy hangot az égből, amely ezt mondta: Írd meg: Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket.” (Jel 14:13)

A BIBLIA FÉNYÉBEN (58.)

Engedélyezi-e Isten a hazugságot?

Első pillantásra úgy tűnik, mintha Isten azt mondaná Sámuelnek 1Sám 16:2-ben, hogy hazudjon, vagy legalábbis legyen megtévesztő („Sámuel pedig monda: Hogyan menjek el!? Ha meghallja Saul, megöl engemet. És monda az Úr: Vigy magaddal egy üszőt, és azt mondjad: Azért jöttem, hogy az Úrnak áldozzam.”). Vajon ez arra utal, hogy bizonyos körülmények között Isten jóváhagyja a hazugságot valamilyen magasabb rendű jó érdekében?

Nem. Hazudni mindig helytelen. A Szentírás soha nem ad okot arra, hogy hazugságot vagy félígazságot mondjunk. Ennek oka az, hogy Isten igaz, és az ő természete maga az igazság. Bármilyen kevesebb, az Isten megtagadása.

De akkor mi a helyzet a Sámuelnek adott isteni tanáccsal? Ez csupán „ürügy”, ahogyan azt egyes kommentátorok megállapítják? Vagy ez egy hallgatólagos jóváhagyás lenne a hazugságra azoknak, akik hasonló szorult helyzetben vannak?

A legfontosabb szó ebben az összefüggésben a „hogyan” szó. Sámuel nem azt kérdezte, hogy menjen-e, sem azt, hogy felkenje-e azt, akit Isten szem előtt tartott; hanem csak azt akarta tudni, hogyan lehet egy ilyen hőstettet végrehajtani. Az isteni válasz az volt, hogy áldozatot kell hoznia, és ez jogos válaszként szolgál majd Saulnak vagy bármely más kérdezőnek arra, hogy mit keresett Sámuel azokon a vidékeken, amelyek annyira nyilvánvalóan kívül estek a szokásos szolgálati helyein. Azért volt ott, hogy áldozatot mutasson be. Tehát, ha Saul találkozott volna Sámuellel, és megkérdezte volna tőle, hogy mit keresett ott, Sámuel helyesen válaszolhatta volna: „Azért jöttem, hogy áldozatot mutassak be az Úrnak.”

Azt mondhatná valaki, hogy ez félígazság, a félígazság pedig egyenlő a hazugsággal, mert félrevezető. Erre nézve azt mondhatjuk, hogy Saul elvesztette azt a jogot, hogy minden igazságot ismerjen. Ez persze még nem jelentette Sámuelnek vagy bárki másnak, hogy joga lett volna arra, hogy hazugságot mondjon. Mindennek amit Sámuel mondott, az igazságnak kellett lennie. De Sámuelnek ebben a helyzetben nem volt erkölcsi kötelessége, hogy mindent elmondjon, amit tudott. Csak akkor minősült volna ez hazugságnak, ha Saulnak joga lett volna tudni azt is, hogy az információ egy részét szándékosan visszatartották. >>>

>>> Ezt az elvet az életben akkor alkalmazzuk, amikor egy kisgyermek korán kérdezi tőlünk a felnőtt élet tényeit, vagy amikor egy beteg vagy idős ember az orvostól érdeklődik, hogy mi a baja, és meg fog-e gyógyulni. A válasz minden ilyen esetben az, hogy igazat kell mondani, de anélkül, hogy részleteznénk azokat a részleteket, amelyekre az illető kora miatt még nem áll készen. Ehhez kell az isteni bölcsesség!

Néhányan talán újra azt mondanák, hogy ez úgy tűnik, mintha azt mondanánk, hogy a szavainkkal nem csaphatunk be senkit, de a tetteinkkel megtéveszthetünk másokat. Nem. Istennek joga volt Sámuelnek olya küldetést is adni, (az áldozat felajánlását), ami nem megtévesztés volt, hanem egy rutinszerű cselekedet, amit végrehajtott. Saulnak pedig nem volt joga tudni az összes többi részletet, amit Sámuel e küldetés teljesítése során végrehajtott. Mert Isten nem „csap be” minket, amikor úgy dönt, hogy nem fed fel számunkra mindent, amit tud. (Hasonló példákkal a sportban vagy a háborús helyzetekben is találkozhatunk.)

Az igazságra minden más helyzetben szükség van. Semmilyen körülmények között nem mondhatok valótlanságot. De meglehet, hogy a Harmadik Birodalom náci Németországában, a második világháború idején, ha megkérdezték volna, hogy rejtegetsz-e zsidókat, a helyes eljárás az lett volna, hogy a lehető legkevesebbet mondd el abból, aminek mind igaznak kellett lennie, miközben olyan gondosan elrejtet azokat a zsidókat, amennyire csak lehet! (Lásd még 2Móz 1:15-21; 3:18; Józs 2:4-6).

Dr. Borzási István |p.

„Egy apró hazugság olyan, mint egy kis ter-
hesség: nem tart sokáig amíg mindenki
megtudja.” (C. S. Lewis)

„Az őszinteség pontosan azt jelenti, amit a szó
takar. Minden ügyünkben tisztességesek és
megbízhatóak vagyunk. Szavunknak hitele van,
mert elutasítjuk a hazugságot és az igazság
elferdítését.” (Billy Graham)

„Ha mindenki tisztességet öltene magára, ha
minden szív igazságos, őszinte és jóindulatú
lenne, a többi erény szinte feleslegessé válna.”
(Molière)

„Cselekedj helyesen, pusztán azért,
mert ez a helyes.” (Immanuel Kant)

„Az élet igazi tragédiája az, amikor az emberek
félnek a világosságtól.” (Platón)

„Aki a kis dolgokban nem veszi komolyan az
igazságot, abban a fontos ügyekre nézve sem
lehet megbízni.” (Albert Einstein)

„Nem kötelességem, hogy győzzek, de köte-
lességem, hogy igaz legyek. Nem kötelességem,
hogy sikerrel járjak, de kötelességem, hogy
méltó legyek ahhoz a fényhez, amely bennem
él.” (Abraham Lincoln)

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Print Printon Nyomda, Nagyvárad.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605